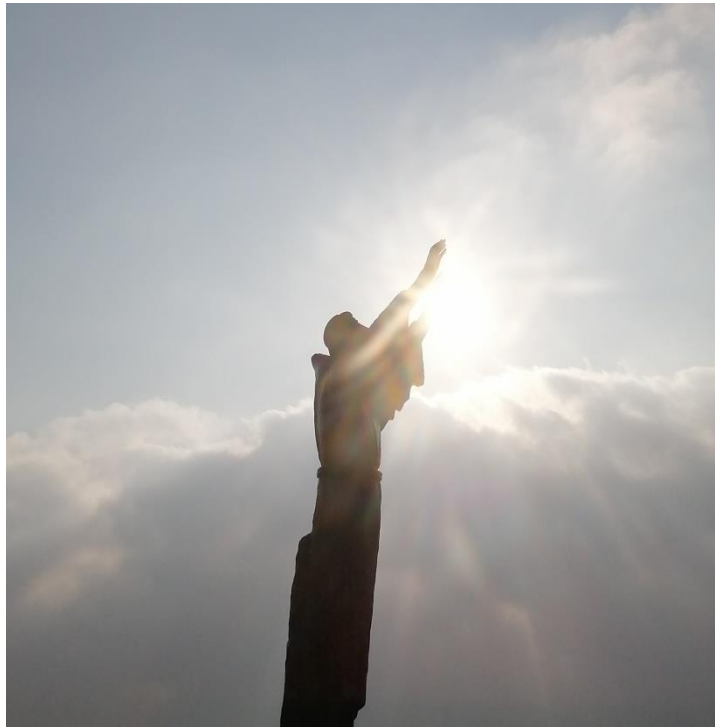

KATEHEZA ZA MESEC NOVEMBER 2026

TEMA: PO POTI SVETOSTI S SV. FRANČIŠKOM ASIŠKIM

➤ UVODNA PESEM

1. Duh Očeta, Sveti Duh,
ti napolni nas.
Duh Očeta, Sveti Duh,
ti napolni nas.
Ozdravi nas, posveti nas, uči nas, vodi nas!
Duh Očeta, Sveti Duh,
ti napolni nas!
2. Duh svetosti, Sveti Duh,
ti napolni nas ...
3. Duh ljubezni, Sveti Duh,
ti napolni nas ...

➤ UVODNA MOLITEV

*»O kako veličastnega, svetega in velikega
Očeta imamo v nebesih!
O kako svetega, slavnega, lepega
in ljubeznivega ženina imamo!
O kako svetega in ljubkega,
dobrotnega in ponižnega,*

*miroljubnega in prijetnega,
ljubeznivega in nad vse zaželenega
brata in sina imamo, takšnega,
ki je dal življenje za svoje ovce ([Jn 10,15](#))
in je prosil Očeta za nas, govoreč:
Sveti Oče, ohrani v svojem imenu te, ki si mi jih dal ([Jn 17,11](#)).«
(molitev sv. Frančiška Asiškega)*

➤ BOŽJA BESEDA

*»Kot Božji izvoljenci, sveti in ljubljeni, si oblecite čim globlje usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, krotkost, potrpežljivost. Prenašajte drug drugega in odpuščajte drug drugemu, če se ima kdo kaj pritožiti proti drugemu ... Nad vsem tem pa naj bo ljubezen, ki je vez popolnosti. In Kristusov mir naj kraljuje v vaših srcih, saj ste bili tudi poklicani vanj v enem telesu. In bodite hvaležni.«
(Kol 3,12–15)*

➤ VSEBINA

I. UPODOBITEV NAŠIH SRC PO JEZUSOVEM SRCU

Jezus, tvoje presveto Srce je kot bujno in nadvse rodovitno drevo življenja s koreninami pri Očetu v nebesih. Razvejan si po vsej zemlji. Na vsakem kraju lahko iztegnemo roko in iz tvojega Srca nabereмо prelepe dišeče cvetove milosti in usmiljenja, uživamo sladke sadove odrešenja, hrano večnega življenja. V tvojem Srcu je vir svetosti. V njem najdemo svete zakramente, po katerih nam podarjaš Božje življenje. Sveti krst, sveto birmo, sveto Evharistijo, sveto spoved, sveto bolniško maziljenje, sveti zakon in sveto mašniško posvečenje. Vse prejete milosti izvirajo iz tvojega Srca po krstni milosti.

Po svetem krstu, čudežu tvoje luči, smo rešeni oblasti hudobnega duha in suženjstva greha. Kristus, s tvojo krvjo smo očiščeni umazanije izvirnega in drugih grehov. Prestaviš nas iz teme v svoje čudovito Božje kraljestvo luči, miru in ljubezni. Stari človek je pokopan v vodo, rodi se novi človek, ki zacveti v milosti. Postanemo del tvojega skrivnostnega Telesa – Cerkve. Tudi nad nami se sliši ljubeči Očetov glas: »moj ljubljeni sin«, »moja ljubljena hči«. Očetovo veselje počiva nad nami. Res čudovite in velike reči si nam storil, Gospod, imenujemo se in smo Božji otroci. Otroci Luči. Jezus, tvoji bratje in sestre. Ni več sirote, ne vdove, ne edinca. Ni nikogar, ki bi bil sam. Imamo veliko nebeško družino. Očeta, ki je Ljubezen in Usmiljenje samo, ljubečo nebeško Mater Marijo ter nepreštevno množico bratov in sester. Tudi če nas zemeljska oče in mati pozabita, nas nebeška Oče in Mati nikdar ne pozabita. Z neizbrisnim pečatom smo vtisnjeni v Božje Srce. Postanemo tempelj in prebivališče Svete Trojice. Neomejena in vsemogočna Sveta Trojica, ki je ne morejo obseči nebesa, prebiva v nas. Naše korenine so poslej v nebesih. Smo na tem svetu, a nismo od tega sveta. S krstom postanemo tudi mi tvoje zelene veje z lepimi cvetovi in sadovi, vcepljene v tvoje Srce. Na naše veje prehaja tvoja ljubezen kakor limfa v drevesu. Popolnoma smo odvisni od tvoje ljubezni, od Svetega Duha. Jezus, brez tebe ne moremo preživeti. Ker si ti izvir našega novega življenja. Ti si naše Življenje.

Jezus, tvoja neskončna in čudovita ljubezen me nagiba, da odgovorim nanjo z ljubeznijo. Ustvarjen sem za tvojo ljubezen, večno srečo in večno življenje. Tvoja volja je moje posvečenje. Nič manj kot moja svetost. Ko se ozrem na svoje življenje, na dogajanje in ljudi v Cerkvi ter po svetu, kjer je še mnogo stisk, greha, umazanije, zla, teme ... zahrepenim po duhovni prenovi po zgledu našega serafskega očeta Frančiška zase in za posamezne ude Cerkve. Do duhovne preнове Cerkve pa ne bo prišlo iz človeških akcij in moči, saj, Jezus, brez tebe ne moremo ničesar storiti. Duhovna prenova Cerkve se vedno začne najprej pri

meni. Zvesti Bog, pomagaj mi s svojo milostjo, da bom odslej zvesto spolnjeval svoje krstne obljube. Obvaruj moje telo in vse moje bitje, da bo vsak trenutek tvoj sveti Božji tempelj.

Ti, ki si edini svet, upodobi moje srce po svojem svetem Srcu, saj je, kot pravi sveti papež Janez Pavel II., »svetost edina sila, ki lahko spreminja svet na boljše«. Na poti moje duhovne preнове je zaradi moje človeške slabosti potrebno vsakodnevno spreobračanje. Jezus, jaz se moram manjšati, ti pa rasti v meni. Vstopaj vedno globlje vame, vzemi vedno več, kar ni od tebe. Naj bo v meni vedno več tebe. Če želim po svetem krstu ostati v prisrčni povezanosti s teboj, moj Jezus, je potrebna vsakodnevna molitev, redna sveta spoved, pogosto prejemanje obhajila in premišljevanje Božje besede. Ko ob branju evangelija ali molitvi rožnega venca premišlujem skrivnosti odrešenja, te vedno bolj spoznavam. Ko te globlje spoznavam, Ljubezen, te lahko vedno bolj in bolj in bolj ljubim ter slavim. Spoznavam, da je dejavna Ljubezen, ki edina nikoli ne mine, središče Božje besede. Tvoja beseda je duhovna hrana in svetilka na moji poti razločevanja in izpolnjevanja Božje volje. V Evharistiji, ki je središče cerkvenega in bratskega življenja, nas združuješ s seboj in med seboj kot eno telo. Češčenje in uživanje tvojega Srca v Najsvetejšem zakramentu nas vodi v popolno preoblikovanje po tvojem Srcu.

Sveti Duh, po rednem zakramentalnem in molitvenem življenju polagoma preoblikuješ naše življenje v Jezusovo življenje. Življenjsko nas zedinjaš z Odrešenikom. V prisrčni povezanosti s teboj, Jezus, Sveti Duh upodablja moje srce po tvojem svetem Srcu. Upodablja me po tebi, edinorojeni Božji Sin. Spreminja me v Ljubezen, v hostijo, v zastonski dar za druge. Polagoma me spreminja vate, Kristus. Tako lahko gledam na ljudi s tvojimi Božjimi očmi, mislim kot ti, delujem kot ti, govorim kot ti, tolažim kot ti, ljubim bližnje kot ti oziroma s tvojim Srcem. Le tako lahko izpolnjujem Očetovo voljo, ki postaja moja vsakdanja duhovna hrana, in izvršim poslanstvo, zaradi katerega sem bil poslan na zemljo.

II. ZGLED SV. FRANČIŠKA ASIŠKEGA

Na poti svetosti nam Jezus daje našega serafskega očeta Frančiška za zgled evangelijskega življenja, kot smerokaz popolne ljubezni. Božji mož Frančišek Asiški je zapustil svoj dom, odpovedal se je dediščini in bil ubog. Gospod ga je sprejel in postal njegovo bogastvo in njegovo vse. Dozoreval je v šoli trpljenja. Nespamet Kristusovega križa je imel za večje bogastvo kot zaklade sveta. Umrl je svetu in njegovo življenje je bilo s Kristusom skrito v Bogu. Bog je sv. Frančiška vodil po potih največjega uboštva in ponižnosti do najvišje stopnje evangelijske popolnosti. V njem je zanetil serafski ogenj in mu dal veselje nad vsem, kar je Bog ustvaril. Zaznamoval ga je s svetimi ranami in nam ga dal kot podobo Jezusa, našega križanega Gospoda.

Cerkev je tudi danes potrebna obnove kot v času sv. Frančiška. Potrebna je vrnitev vseh vernih, zlasti pa nas iz Frančiškovih redov, v duhovnost sv. Frančiška. Ta duhovnost pa je: Frančiškova vera, upanje in zaupanje v Boga in Ljubezen. Iz ljubezni do Boga se je sv. Frančišek odpovedal vsem zemeljskim dobrinam, sprejel je popolno čistost, pokorščino predstojnikom in svojim obljubam. Vabljeni smo, da se vrnemo v uboštvo, da bomo zopet postali majhni in ponižni. Da skrbimo za čisto življenje, in da se odpovemo vsakemu dražilu, ki jemlje duhovno moč in čas. Da skrbimo za poglobljeno bogoslužje in molitev. Pred Križanim je sv. Frančišek izmolil vse doseženo. Sv. Frančišek je sprejel Božjo voljo, zato je naše sprejemanje le-te edina možnost, da bo Cerkev tudi po nas prenovljena.

➤ DELO PO SKUPINAH

1. Ali po zgledu sv. Frančiška ljubim Cerkev kljub njenim napakam in slabostim?
2. Besede, ki jih je Frančišek na začetku svoje poti slišal s križa pri svetem Damjanu: *Pojdi in popravi mojo Cerkev, so še kako aktualne tudi danes. Ali se zavedam, da nas Bog tudi v današnjem času (tudi po Materi Mariji) kliče k spreobrnjenju in prenovi Cerkve?*
3. Ali samo jamram in kritiziram, kako je po svetu vse polno stisk, greha, umazanije, zla, teme, ali pa se trudim z lepim krščanskim življenjem povečevati svetost Cerkve?
4. Ali kot Frančiškov brat / sestra res živim v duhu stalnega spreobračanja?
5. Ali se zavedam, da brez Jezusa ne morem ničesar storiti?
6. Ali kot sv. Frančišek Asiški povsod gradim mostove prijateljstva?
7. Ali z Jezusom, pokornim do smrti, skušam spoznati in izvrševati Očetovo voljo? Ali pri tem sprejemam pomoč bratov in sester in tistih, ki imajo v Cerkvi avtoriteto?

➤ ZAKLJUČNA MOLITEV

Jezus, moja edina volja je, da izpolnim tvojo sveto voljo, vedno in v vsem. Kot majhen otrok se prepuščam v tvoje svete roke. Vselej razpolagaj z menoj in z vsem, kar je moje, kakor se ti zdi prav in je v večjo Božjo slavo. Popolnoma ti zaupam, ker si vsemogóčen in ker me neskončno ljubiš. Edino ti veš, kaj je najboljšo zame ter za moje brate in sestre. Ti misli v meni, ti deluj po meni, ti govori po meni, ti čuti in ljubi po meni, ti deli usmiljenje po meni. Ti tolaži in deli mir po meni. Ti sveti in grej po meni. Ti nežno objemaj vse človeštvo po meni. Jezus, ti bodi moje srce, moj duh, moja ljubezen, moje življenje, moje vse. Upodobi moje srce po svojem svetem Srcu, da boš ti vedno bolj živel v meni. Večni Kralj, kraljuj v meni. Dokončaj svoje delo v meni in po meni razodevaj svojo ljubezen do človeštva. Naj bom tvoj prestol usmiljenja na zemlji. Poln zaupanja se zatekam v zavetje tvojega presvetega Srca. Varuj me v vseh nevarnostih, ohrani me vselej v svojem objemu in me po končanem zemeljskem romanju srečno pripelji v večno domovino. Amen.